

9. (1) Dla celów art. 25 ust. 6 dyrektywy, czy decyzja (UE) 2016/1250⁽⁴⁾ (zwana dalej „decyzją w sprawie Tarczy Prywatności”) stanowi ustalenie o powszechnym zastosowaniu wiążące dla organów ochrony danych osobowych oraz sądów państw członkowskich stwierdzające, że Stany Zjednoczone zapewniają odpowiedni stopień ochrony w rozumieniu art. 25 ust. 2 dyrektywy, co wynika z prawa krajowego Stanów Zjednoczonych lub z międzynarodowych zobowiązań, jakie państwo to przyjęło?
- (2) Jeżeli nie, jakie znaczenie, jeśli w ogóle, ma decyzja w sprawie Tarczy Prywatności przy prowadzeniu oceny adekwatności zabezpieczeń przewidzianych dla danych przekazywanych do Stanów Zjednoczonych na mocy decyzji 2010/87/UE?
10. Przy uwzględnieniu ustaleń High Court w odniesieniu do prawa Stanów Zjednoczonych, czy powołanie Rzecznika ds. Tarczy Prywatności zgodnie z załącznikiem A do załącznika III do decyzji w sprawie Tarczy Prywatności, w związku z istniejącym systemem w Stanach Zjednoczonych zapewnia, że prawo Stanów Zjednoczonych przewiduje środek ochrony prawnej dla osób, których dane osobowe są przekazywane do Stanów Zjednoczonych na podstawie decyzji 2010/87/UE, zgodny z art. 47 karty?
11. Czy decyzja 2010/87/UE narusza art. 7, 8 i/lub 47 karty?

- ⁽¹⁾ Decyzja Komisji z dnia 5 lutego 2010 r. w sprawie standardowych klauzul umownych dotyczących przekazywania danych osobowych podmiotom przetwarzającym dane mającym siedzibę w krajach trzecich na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. 2010, L 39, s. 5).
- ⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/2297 z dnia 16 grudnia 2016 r. zmieniająca decyzje 2001/497/WE i 2010/87/UE w sprawie standardowych klauzul umownych dotyczących przekazywania danych osobowych państwom trzecim oraz podmiotom przetwarzającym dane mającym siedzibę w takich państwach, na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. 2016, L 344, s. 100).
- ⁽³⁾ Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. 1995, L 281, s. 31).
- ⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2016/1250 z dnia 12 lipca 2016 r. przyjęta na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, w sprawie adekwatności ochrony zapewnianej przez Tarczę Prywatności UE-USA (Dz.U. 2016, L 207, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 14 maja 2018 r. – Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs / The Chancellor, Masters and Scholars of the University of Cambridge

(Sprawa C-316/18)

(2018/C 249/22)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

Strona przeciwna: The Chancellor, Masters and Scholars of the University of Cambridge

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy należy dokonać rozróżnienia pomiędzy transakcjami zwolnionymi z podatku a transakcjami niepodlegającymi opodatkowaniu w celu ustalenia, czy VAT zapłacony z tytułu takich transakcji podlega odliczeniu?

- 2) W przypadku gdy opłaty za zarządzanie są ponoszone wyłącznie w odniesieniu do działalności inwestycyjnej niepodlegającej opodatkowaniu, czy jest jednak możliwe ustanowienie niezbędnego powiązania między tymi kosztami a działalnością gospodarczą, która jest finansowana z dochodu z tej inwestycji, tak aby umożliwić odliczenie VAT poprzez odniesienie do charakteru i zakresu całej działalności gospodarczej, wobec której istnieje prawo do odliczenia VAT? W jakim zakresie istotne jest rozważenie celów, na jakie osiągnięty dochód zostanie przeznaczony?
- 3) Czy należy wprowadzić rozróżnienie między VAT zapłaconym w celu zapewnienia dokapitalizowania działalności gospodarczej a VAT wytwarzającym własne źródła dochodów, odrębne od jakiegokolwiek dochodu uzyskanego z całej działalności gospodarczej?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (Irlandia)
w dniu 17 maja 2018 r. – Hampshire County Council / C.E.; N.E.**

(Sprawa C-325/18)

(2018/C 249/23)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal

Strony w postępowaniu głównym

Strona składająca wniosek: Hampshire County Council

Druga strona postępowania: C.E.; N.E.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w razie zarzucanego bezprawnego uprowadzenia dzieci z państwa ich zwykłego pobytu przez ich rodziców lub innych członków rodziny z naruszeniem orzeczenia sądowego uzyskanego przez organ publiczny tego państwa, taki organ publiczny może wystąpić o wykonanie każdego orzeczenia sądowego zarządzającego powrót dzieci do tego państwa przez sądy innego państwa członkowskiego zgodnie z przepisami rozdziału III rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003⁽¹⁾, czy też takie działanie stanowiłoby bezprawne naruszenie przez ten organ art. 11 tego rozporządzenia i konwencji haskiej z 1980 r. lub stanowiłoby innego rodzaju naruszenie przez ten organ praw lub nadużycie przepisów?
- 2) Czy w sprawie dotyczącej zawartych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2201/2003 przepisów odnoszących się do wykonywania orzeczeń przysługuje jurysdykcja w odniesieniu do przedłużenia terminu, o którym mowa w art. 33 ust. 5, w przypadku gdy opóźnienie jest zasadniczo nieznaczne, a termin byłby w innych okolicznościach przedłużony na podstawie krajowych norm prawa procesowego?
- 3) Bez uszczerbku dla pytania drugiego, czy działania zagranicznego organu publicznego, który zabiera dzieci, których dotyczy spór, z terytorium objętego jurysdykcją państwa członkowskiego, na podstawie orzeczenia w sprawie stwierdzenia wykonalności wydanego w procedurze ex parte zgodnie z art. 31 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003, lecz przed *doręczeniem* takiego orzeczenia rodzicom, co pozbawia rodziców możliwości skorzystania z przysługujących im praw do wystąpienia o zawieszenie wykonania takiego orzeczenia do czasu rozpatrzenia środka zaskarżenia, naruszają istotę praw przysługujących rodzicom na podstawie art. 6 EKPC lub art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, skutkiem czego należałoby dopuścić możliwość przedłużenia terminu (na potrzeby art. 33 ust. 5 tego rozporządzenia)?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. 2003, L 338, s. 1; sprostowanie Dz.U. 2016, L 99, s. 34).